

FORSIDEILLUSTRAJON

@heiaklubben / Helene Brox

REDAKSJON

Ansvarlig redaktør:

Ellen Beate Dyvi

Vitenskapelige redaktører:

Nils Roar Gjerdet

Jørn Arne Aas

Redaksjonssjef:

Kristin Aksnes

Redaksjonsråd/Editorial Board:

Linda Z. Arvidsson, Ellen Berggreen, Morten Enersen,

Jostein Grytten, Anne M. Gussgard, Anne Christine

Johannesen, Sigbjørn Løes, Nina J. Wang,

Marit Øilo

Redaksjonskomité:

Malin Jonsson, Anne Rønneberg, Anders Godberg,

Kristin S. Klock, Odd Bjørn Lutnæs

ABONNEMENT

For ikke-medlemmer og andre abonnenter:

NOK 2 300,-

ANNONSER

Henv. markedsansvarlig Eirik Andreassen,

Tlf: 977 58 527

e-post: annonse@tannlegetidende.no

TELEFON OG ADRESSE

Haakon Vils gate 6,

PB 2073, Vika, 0125 Oslo

Tlf: 22 54 74 00

E-post: tidende@tannlegeforeningen.no

www.tannlegetidende.no

UTGIVER

Den norske tannlegeforening

ISSN 0029-2303

Opplag: 7000, 11 nummer per år

Parallellpublisering og trykk: 07 Media

Grafisk design: 07 Media

Redaktørplakaten ligger til grunn for utgivelsen.

Alt som publiseres representerer forfatterens synspunkter.

Disse samsvarer ikke nødvendigvis med redaksjonens eller

Den norske tannlegeforenings offisielle synspunkter med

mindre dette kommer særskilt til uttrykk.

PRESSENS
FAGLIGE UTVALG

TRYKT I
NORGE
NO. 1470

Fagpressen
OPPLAGSKONTROLLERT

ALLTID TRYKKET
07 MEDIA - 204 0250

Takk for hjelpen – og vi må hjelpe dem som trenger det

Foto: Emma Nilen, Clean Shot Photography.

I dagene mellom 21. og 29. mars ble flere av våre lesere oppringt, etter å ha blitt trukket ut til å delta i Tidendes leserundersøkelse 2022. Markedsundersøkelsesbyrået Signifikans har utarbeidet leserundersøkelsen i samarbeid med Tidende, basert på tidligere gjennomførte undersøkelser, og Norstat gjennomførte ringerunden og intervjuene.

Intervjuerne sier at respondentene, dere altså, var positive til undersøkelsen og at inntrykket er at dere syntes det var interessant å delta og svare på spørsmålene om tidsskriftet. Det er hyggelig å høre.

Det er lett å forestille seg at det er vanskelig å leve i uvisshet og frykt, slik mange nå gjør. Måtte det være mulig å lindre noe av denne smerten.

Vi i redaksjonen sier takk for hjelpen. Det er viktig for oss å få høre lesernes mening, ris og ros. Ikke minst det første, slik at vi kan forbedre oss på områder leserne synes er viktig. Nå venter vi derfor spent på analysen og rapporten som blir presentert for oss om noen få dager.

I maiutgaven av Tidende vil vi presentere resultatene for dere lesere.

I mellomtiden håper vi dere finner interessant lesestoff også i denne utgaven av Tidende.

Vi opplever god tilgang på variert fagstoff for tiden, som vi har glede av å presentere for leserne. Det bør være noe av interesse for de fleste, tenker vi, og håper vi har rett i det.

Det er fortsatt krig i verden, og det er kommet en god del nye flyktninger til Norge. Flere

vil komme, og helsepersonell, inkludert tannleger, vil få oppgaver å løse for å hjelpe disse. Samtidig vil flere av dem mest sannsynlig være tannhelsepersonell selv, med ønske om og behov for jobb. Det kan bli krevende. Samtidig: Noen som er kommet til Norge har yrkesbakgrunn og utdannelser de ikke får brukt, og noen av dem har fått jobb i tannhelse-tjenesten.

En god del, både ukrainere og russere, har bodd i Norge en god stund allerede, og har fulgt krigen på avstand, herfra, fra første dag. Det er også en krevende situasjon og være i, særlig for dem som har sine kjære der krigen pågår. Noen av dem dette gjelder jobber som tannhelsepersonell, og Tidende har snakket med to av dem, den ene fra Russland, den andre fra Ukraina.

«Krig er bare smerte, tårer og frykt», sier Marina Brakstad, fra Russland, som nå er bosatt på Sunndalsøra og jobber som tannhelsesekretær i en privat tannlegepraksis.

«Alt jeg greier å tenke på, er krigen», sier Olga Johansen. Hun er fra Ukraina og er nå bosatt og jobber i Tromsø, som tannhelsesekretær ved kompetansesenteret. Hun tenker på at byene i Ukraina blir bombet og ødelagt, og at foreldrene hennes er der: – Hjembyen min, Zaporizhzhia, ble bombet i morgentimene i dag. Der vokste jeg opp og bodde i 36 år av mitt liv, forteller hun mot slutten av mars. – Jeg snakker vanligvis med foreldre mine to til tre ganger om dagen. Sist vi snakket var i dag tidlig, før bombene falt, forteller hun videre.

Det er lett å forestille seg at det er vanskelig å leve i uvisshet og frykt, slik mange nå gjør. Måtte det være mulig å lindre noe av denne smerten.

Ellen Beate Dyvi
Ansvarlig redaktør